

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

06 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Pretuleac Ion și avocatul acestuia Gorea Tatiana, de către avocatul Postica Serghei în numele părții vătămate Josu Maxim, de către avocatul Postica Serghei în numele părții vătămate Zaiț Corneliu, de către inculpatul Pretuleac Grigore, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 august 2018, în cauza penală privindu-i pe

Pretuleac Grigore Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx;

Pretuleac Ion Xxxxx, născut la 26 martie 1982, domiciliat r-l Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 05.06.2018-16.08.2018
2. instanța de apel: 04.09.2018-06.02.2019
3. instanța de recurs: 19.04.2019 - 06.08.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 august 2018, și încheierea de corectare a erorii materiale din 17 august 2018, Pretuleac Grigore Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 42, 186 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă pe un termen de 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Pretuleac Ion Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42, 186 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Zaiț C. și Josan M. s-au admis în principiu, urmând a fi examinate în procedura civilă generală.

S-a dispus încasarea, în mod solidar, din contul inculpaților Pretuleac G. și Pretuleac I. în beneficiul statului a sumei de 1680 lei, cu titlul de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Pretuleac Grigore la 07 mai 2018, în intervalul orelor 21:00-22:00, aflându-se pe teritoriul magazinului de construcții - proprietate a SRL „Room Group Cons”, situat pe strada Xxxxx, mun. Xxxxx, având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, cu scop de profit, urmare a înțelegerii prealabile, de comun acord și împreună cu fratele său Pretuleac I., fiind în serviciu, în calitate de paznic al magazinului respectiv, prin acces liber, a sustras pe ascuns din aparatul de casă al întreprinderii cheile de pornire a automobilului de model Xxxxx, în valoare de 15 000 euro, echivalentul a 300 000 lei (conform cursului oficial BNM), după care, acționând cu intenție directă orientată spre sustragerea respectivului mijloc de transport și vânzarea ulterioară a acestuia, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari proprietarului Josan Maxim, au pornit automobilul, parcat pe teritoriul magazinului și s-au deplasat în s. Besgioz, r-l Ceadâr-Lunga, unde, l-au depozitat într-un loc sigur, însă nu au reușit să-l comercializeze fiind depistați de către colaboratorii de poliție.

Tot el, Pretuleac Grigore, în intervalul cuprins aproximativ între data de 07 mai 2018, ora 12.00, până la 08 mai 2018, ora 08.00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă și în complicitate cu Pretuleac I., în vederea realizării intenției sale criminale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, prin acces liber, a pătruns în magazinul de construcție, ce aparține SRL „Room Group Cons” și este amplasat pe str. Xxxxx, de unde, a sustras pe ascuns din aparatul de casă mijloace bănești în sumă de 1400 lei, după care, cu banii sustrași a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel părții vătămate daună materială în proporții considerabile.

Pretuleac Ion la 07 mai 2018, în intervalul orelor 21:00-22:00, aflându-se pe teritoriul magazinului de construcții - proprietate a SRL „Room Group Cons”, situat pe strada Xxxxx, mun. Xxxxx, având intenția sustragerii bunurilor altei persoane, cu scop de profit, urmare a înțelegerii prealabile, de comun acord și împreună cu fratele său Pretuleac Grigore, care se afla în serviciu, în calitate de paznic al magazinului respectiv, prin acces liber, a sustras pe ascuns din aparatul de casă al întreprinderii cheile de pornire a automobilului de model Xxxxx, în valoare de 15 000 euro echivalentul a 300 000 lei (conform cursului oficial BNM), după care, acționând cu intenție directă orientată spre sustragerea respectivului mijloc de transport și vânzarea ulterioară a acestuia, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari proprietarului Josan Maxim, au pornit automobilul, parcat pe teritoriul magazinului și s-au deplasat în s. Besgioz, r-l Ceadâr-Lunga, unde, l-au depozitat într-un loc sigur, însă nu au reușit să-l comercializeze fiind depistați de către colaboratorii de poliție.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatul Holban V. în numele inculpatului Pretuleac I., care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru

prima instanță, prin care Pretuleac I. să fie achitat din motiv că, fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, fiind dispusă liberarea acestuia de sub arest din sala instanței de apel. De exclus din dispozitivul sentinței prevederea privind încasarea de la inculpați a sumei de 1680 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

În motivarea apelului a invocat:

- în cadrul ședinței de judecată acuzarea nu a prezentat instanței probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar confirma vinovăția lui Pretuleac I. în săvârșirea faptei prejudiciabile incriminate acestuia. Deși inculpatul Pretuleac I. a făcut declarații în ședința de judecată, instanța nu a descris în sentința conținutul acestor declarații și nu le-a dat nici o apreciere;

- inculpatul Pretuleac G. a refuzat să facă declarații în ședința de judecată. Fiind audiați în ședința instanței de fond, partea vătămată Josan M., martorii Zaiăț C., Armaș F. și Ostaș A. au explicat în ce circumstanțe au aflat despre dispariția automobilului Mercedes, dar nu au afirmat că, Pretuleac I. a participat la răpirea sau la furtul automobilului nominalizat. Din conținutul celor două recipise, anexate la materialele cauzei penale rezultă că, automobilul a fost restituit proprietarului în stare bună și fără de vreun defect. Celelalte probe materiale și acte prezentate de procuror nu confirmă vinovăția lui Pretuleac I.;

- în ședința de judecată acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile care ar dovedi intenția lui Pretuleac I. de a sustrage automobilul Mercedes, ce aparține părții vătămate;

- fapta comisă de Pretuleac I. nu poate fi calificată nici în baza art. 192¹ Cod penal - *răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire*, deoarece fiind indus în eroare de fratele său Grigore, care activa în calitate de paznic, la magazinul, pe teritoriul căruia se afla automobilul nominalizat, Pretuleac I. nu a cunoscut faptul că, Zaiăț C. nu i-a permis lui Pretuleac G. să se plimbe cu automobilul Mercedes. Acuzatorul de stat nu a prezentat în ședința de judecată probe, ce ar confirma intenția directă a lui Pretuleac I. la săvârșirea răpirii automobilului Mercedes;

- acțiunea civilă înaintată de partea vătămată (civilă) este neîntemeiată, întrucât la urmărirea penală Josan M. nu a avut pretenții materiale, automobilul i-a fost restituit în stare bună, fără defecte, despre ce mărturisesc cele două recipise anexate la dosar;

- instanța de judecată în sentință a calificat fapta lui Pretuleac I. în baza art. 42, 186 alin. (5) Cod penal;

- calificarea infracțiunii incriminate lui Pretuleac I. nu este concretă și clară, deoarece potrivit art. 42 alin. (1) Cod penal, participanții sunt persoanele care contribuie la săvârșirea unei infracțiuni în calitate de autor, organizator, instigator sau complice. La calificarea faptei incriminate lui Pretuleac I. instanța nu a menționat care este rolul lui la săvârșirea faptei: autor, organizator, instigator sau complice, ori el are rolul și de autor, și de organizator, și de instigator, și de complice. Potrivit regulilor calificării infracțiunilor acțiunile autorului se califică numai în baza articolului din partea specială a Codului penal, care prevede răspunderea pentru

infracțiunea concretă. Acțiunile organizatorului, instigatorului, complicei urmează a fi calificate în baza art. 42, alineatul corespunzător și a articolului din Partea specială a Codului penal, care prevede răspunderea pentru infracțiunea concretă;

- instanța de judecată în sentință nu s-a pronunțat asupra acestor probleme. Această neclaritate și neconcretizare la calificarea infracțiunii îl împiedică pe Pretuleac I. să-și exercite eficient dreptul la apărare împotriva acușării aduse lui;

- condamnarea lui Pretuleac I. se bazează pe presupuneri, ceea ce este inadmisibil într-un proces contradictoriu și atestă faptul că, în cazul dat a avut loc încălcarea principiului egalității armelor;

- sentința contestată nu este motivată, întrucât probele cercetate în ședința de judecată nu confirmă vinovăția lui Pretuleac I.;

- încasarea de către instanța de judecată de la inculpați în mod solidar în beneficiul statului a sumei de 1680 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei judiciare este neîntemeiată, întrucât această expertiză nu a fost dispusă la cererea inculpaților, fiind dispusă la inițiativa organului de urmărire penală.

3.2 Inculpatul Pretuleac I., care a solicitat admiterea apelului din motiv că instanța de judecată nu a luat în considerație argumentele sale, declarațiile părții vătămate, expertizele legale, faptul că nu s-a eschivat. Sentința este bazată pe presupuneri, fără fapte reale și concrete.

3.3 Avocatul Nemerenco V. în numele inculpatului Pretuleac G., prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea laturii penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal privind învinuirea lui Pretuleac G. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, să fie încetat, cu atragerea la răspundere contravențională în baza art. 105 Cod contravențional și sancționarea cu amendă în mărime de 60 unități convenționale. Pretuleac G. să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 850 unități convenționale.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de fond la examinarea pricinii, pe capătul de învinuire privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal nu a luat în calcul că, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii și anume nu persistă obiectul material al infracțiunii pentru sustragerea căruia inculpatul poate fi atras la răspundere penală;

- pentru ca acțiunile inculpatului să cadă sub incidența legii penale, valoarea bunurilor sustrase urma să depășească suma de 1230 lei. În cazul dat a fost comisă o contravenție, contravenție care se sancționează conform prevederile art. 105 Cod Contravențional;

- pe capătul de acușare privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, partea acușării nu a prezentat nici o probă ce ar confirma intenția inculpatului de a sustrage (însuși) automobilul de model Xxxxx;

- pentru a dovedi existența intenției de sustragere a automobilului, urmau a fi prezentate probe prin care s-ar fi demonstrat că inculpatul a întreprins careva acțiuni

îndreptate spre însușirea bunului, ca exemplu: tentative de înstrăinare a bunului, de dezasamblare, reutilare, ascundere, depozitare ș.a.;

- prin probele administrate s-a dovedit faptul că, inculpatul a intrat ilegal în posesia automobilului, care ulterior a fost abandonat. Mai mult ca atât, în cadrul audierii inculpatul, Pretuleac I., a declarat că, l-a anunțat telefonic partea vătămată despre locul unde a fost abandonat automobilul, fapt care nu a fost negat de partea vătămată, Josan M.;

- nu a fost probată latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal și anume intenția de însușire a bunului, iar acțiunile inculpatului urmau a fi recalificate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal;

- concluzia instanței de judecată, precum că, în ședință de judecată cu certitudine s-a dovedit vinovăția lui Pretuleac G. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 186 alin. (5) Cod penal, este o concluzie bazată pe presupuneri, concluzie care contravine prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

3.4 Avocatul Postica S. în numele părții vătămate Zaiăț C., care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea soluției privind latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă, în rest să fie menținută sentința.

În motivarea apelului a invocat:

- soluția de a admite în principiu acțiunea civilă, este neîntemeiată și nemotivată, or prima instanță a comis erori de drept și de fapt;

- instanța de fond nu a motivat soluția privind admiterea în principiu a acțiunii civile, or acțiunea civilă înaintată este întemeiată și motivată mai mult ca atât Pretuleac G. a recunoscut că, a furat 1400 lei, adică a recunoscut acțiunea civilă.

3.5 Avocatul Postica S. în numele părții vătămate Josan M., care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea soluției privind latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă, în rest să fie menținută sentința.

În motivarea apelului a invocat:

- soluția de a admite în principiu acțiunea civilă este neîntemeiată și nemotivată;

- prima instanță nu a motivat soluția privind admiterea în principiu a acțiunii civile, or acțiunea civilă înaintată este întemeiată și motivată, mai mult ca atât Pretuleac G. a recunoscut că, a furat 1400 lei, adică a recunoscut acțiunea civilă

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatul Pretuleac I. a săvârșit infracțiunea incriminată prevăzută de art. 42, 186 alin. (5) Cod penal- *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.*

Instanța de apel a reținut că vina inculpaților Pretuleac G. și Pretuleac I. a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate Josan M., Zaiăț C., martorilor Armaș F., Ostaș A. și materialele cauzei și anume: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 08 mai 2018 (f.d. 5a v. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08 mai 2018 (f.d. 6-9 v. I); procesul-verbal de prezentare a persoanei spre recunoaștere după fotografie din 10 mai 2018 (f.d.24 v. I); proces verbal de cercetare la fața locului din 08 mai 2018 (f.d. 8-10 v. II); procesul verbal de cercetare la fața locului din 12 mai 2018 (f.d. 27-30 v. II); procesul verbal de examinare a obiectului din 12 mai 2018 (f.d. 32 v. II).

Instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, încadrând just acțiunile inculpatului, Pretuleac I., în baza dispozițiilor art. 42, 186 alin. (5) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari* și acțiunile inculpatului Pretuleac G. în baza dispozițiilor art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), art. 42, 186 alin. (5) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, și furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere și cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Prin aprecierea obiectivă a materialului probatoriu, instanța de apel a reținut că fapta comisă de către Pretuleac I. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 42, 186 alin. (5) din Codul penal, iar fapta comisă de către Pretuleac G. întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 42, 186 alin. (5) din Codul penal, confirmată prin declarațiile părților vătămate, Josan M., Zaiăț C. care coroborează cu declarațiile martorilor, Armaș F., Ostaș A., aceștia declarând că automobilul de model Mercedes cu numerele de înmatriculare XXXXX a fost sustras pe str. Xxxxx din curtea magazinului SRL „Room Group Cons”, iar din aparatul de casă au fost sustrate mijloace bănești în sumă de 1400 lei.

Instanța de apel a respins argumentele părții apărării potrivit căruia inculpații nu au recunoscut vina în cele incriminate, or acesta este un drept al inculpatului și reprezintă o versiune ce reflectă tendința acestuia de a se apăra și eschiva de la răspunderea și pedeapsa penală.

Instanța de apel a respins solicitările privind încetarea procesului penal de învinuire a lui Pretuleac G. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu atragerea la răspundere contravențională în baza art. 105 Cod contravențional și sancționarea cu amendă, și totodată cu recunoașterea lui Pretuleac G. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă, ca neîntemeiate.

În atare situație instanța de apel a respins ca fiind nefondate alegațiile apelanților, precum că în acțiunile inculpatului, Pretuleac G. nu sunt întrunite elementele componente infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit.b), c), d) Cod penal și acestea urmează a fi reîncadrate în baza art. 105 Cod contravențional, cât și recunoașterea lui Pretuleac G. culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ Cod penal, or, pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de apel s-a stabilit cu certitudine sustragerea automobilului de model Mercedes cu n/î XXXXX și a mijloacelor bănești în sumă de 1400 lei.

Instanța de apel a stabilit în acțiunile lui Pretuleac I. elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunii prevăzute la art. 42, 186 alin. (5) Cod penal, în acțiunile lui Pretuleac G. elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 42, 186 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că, la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă inculpaților, instanța de fond a dat deplină eficiență prevederile art. 75 - 77 Cod penal, adică de caracterul și gradul prejudiciatului al faptei săvârșite, inculpații au fost anterior judecați, s-au manifestat în continuare în același sens, negativ, predispuși spre comiterea de noi infracțiuni, nu au făcut concluzii pozitive și din nou au săvârșit infracțiuni.

În acest sens, instanța de apel, a determinat la inculpați o personalitate predispusă efectiv la comiterea de noi infracțiuni, fără semne evidente de corijare, resocializare și revenirii sale la conduita unui cetățean onest, corect, care respectă valorile sociale și regulile general umane.

Astfel, instanța de apel a considerat că, aplicarea în baza unei sentințe anterioare a unei sancțiuni penale urma să-i convingă pe Pretuleac I., Pretuleac G. despre necesitatea corijării comportamentului și încetării conduitei infracționale.

În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Pretuleac I., v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Pretuleac G., v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Corectarea inculpaților Pretuleac I., Pretuleac G. ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către aceștia a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lor în activitatea societății, astfel că, în cazul de față, instanța de apel a considerat că, personalitatea inculpaților este aptă, și influențabilă și de pedeapsa numită, or aceștia vor conștientiza pericolul social al acțiunilor comise.

Totodată, instanța de apel a reținut că prin sentința contestată instanța de fond a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de părțile civile Zaiat C. și Josan M., urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța în ordinea procedurii civile.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recursuri ordinare

de către:

6.1 Inculpatul Pretuleac I., care solicită casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pretuleac I. să fie achitat din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, să fie excluse prevederile privind încasarea sumei de 1680 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

În motivarea recursului invocă:

- a fost încălcat art. 8 Cod de procedură penală, fiind judecat pe presupuneri, dar nu pe fapte;

- a colaborat cu organul de urmărire penală și cu partea vătămată, anunțând cine a organizat comiterea infracțiunii, ulterior împreună cu partea vătămată și colaboratorul de poliție au mers în r-l Ceadâr-Lunga, unde a depistat automobilul răpit;

- la fața locului unde a fost depistat automobilul răpit, Pretuleac G. a părăsit acel loc;

- în ședința de judecată au fost respinse probele;

- în sentință, instanța de judecată nu a descris conținutul declarațiilor inculpatului Pretuleac I., și nici nu le-a apreciat, fiind încălcate prevederile art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, totodată în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe ce ar combate poziția sa de apărare;

- condamnarea sa se bazează pe presupuneri, ceea ce este inadmisibil într-un proces contradictoriu, fiind încălcat principiul egalității armelor;

- sentința nu este motivată, iar probele cercetate nu confirmă vinovăția sa;

- ce ține de încasarea sumei de 1680 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei, aceasta a fost dispusă la inițiativa organului de urmărire penală.

6.2 Avocatul Gorea T. în numele inculpatului Pretuleac I., care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Pretuleac I. să fie achitat, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nu a examinat cererea de apel depusă de avocatul Holban V. în numele inculpatului Pretuleac I., dar a transcris sentința;

- instanța de apel a indicat doar care este latura obiectivă a furtului, dar care sunt acțiunile concrete ale inculpatului ca să fie calificate ca latură obiectivă, instanța de apel nu a indicat. Pretuleac I. nu a lucrat ca paznic la SRL „Room Group Cons”, nefiind prezentată nici o probă în acest sens, nefiind prezentat contractul individual de muncă cu Pretuleac I.;

- Pretuleac I. nu a pătruns pe teritoriul SRL „Room Group Cons”, nu a deschis nici o ușă, prin urmare nu a sustras automobilul de model Mercedes Sprinter;

- instanța de apel nu a dat apreciere declarațiilor inculpatului;

- în acțiunile lui Pretuleac I. lipsește latura obiectivă și subiectivă a componenței infracțiunii prevăzute de art. 186 Cod penal, automobilul nu a fost vândut;

- instanța de apel nu a motivat faptul că automobilul nu a fost vândut și nici nu a fost probată intenția lui Pretuleac I. de a-l vinde, iar din declarațiile ultimului reiese că a avut intenția doar de a se plimba cu automobilul;

- din recipisele anexate reiese că automobilul a fost restituit proprietarului, iar locul aflării acestuia a fost arătat colaboratorului de poliție de Pretuleac I.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală.

6.3 Inculpatul Pretuleac G., solicită casarea acestora, cu trimiterea cauzei la rejudecare sau cu aplicarea unei pedepse mai blânde.

În motivarea apelului a invocat:

- fratele său s-a folosit de moment că a servit și i-a propus să ia cheile de la mașina de serviciu, Pretuleac I. a luat cheile, iar el a luat 1000 lei din aparatul de casă;

- prima instanță nu a luat în considerație că sunt încălcări și urma a fi recalificate acțiunile în baza art. 192¹ Cod penal;

-este invalid de grupa II, părinții au decedat, casa a rămas pustie.

6.4 Avocatul Postica S. în numele părții vătămate Josu M., care solicită casarea parțială a acestora în partea soluției privind latura civilă, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea apelului invocă că prima instanță nu a motivat soluția privind admiterea în principiu a acțiunii civile, motivată și întemeiată pe probe pertinente, concludente și utile.

6.5 Avocatul Postica S. în numele părții vătămate Zaiț C., care solicită casarea parțială a acestora în partea soluției privind latura civilă, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea apelului invocă că prima instanță nu a motivat soluția privind admiterea în principiu a acțiunii civile, motivarea hotărârilor contrazice dispozitivul acestora.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursurilor declarate, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece argumentele aduse au fost obiect de judecare în instanța de apel, care le-a examinat, oferind răspunsuri la toate obiecțiile aduse. Toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluzia privind vinovăția inculpaților, în comiterea infracțiunii incriminate, rezultă din circumstanțele de fapt stabilite. Cu referire la alegațiile avocatului Postica S. în numele părților vătămate, ce ține de acțiunea civilă înaintată la caz, consideră că instanța de judecată, a ignorat prevederile art. 200 și 225 Cod de procedură penală, astfel pledează pentru admiterea acestor recursuri.

8. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea parțială a hotărârii contestate în partea condamnării inculpaților în baza art. 42, 186 alin. (5) Cod penal,

aplicării prevederilor art. 84 Cod penal în privința inculpatului Pretuleac Grigore și în latura civilă, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Reieșind din sumarul recursurilor declarate de către inculpatul Pretuleac Ion și avocatul acestuia Gorea Tatiana, de către inculpatul Pretuleac Grigore, de către avocatul Postica Serghei în numele părților vătămate Josu Maxim și Zaiț Corneliu se constată că acestea sunt întemeiate în baza pct. 6), 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

La acest capitol, Colegiul penal lărgit menționează că hotărârile pronunțate de către instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Din conținutul recursurilor declarate de către inculpatul Pretuleac Ion și avocatul acestuia Gorea Tatiana, de către inculpatul Pretuleac Grigore rezultă că, aceștia critică hotărârile instanțelor de fond, în partea ce ține de constatarea vinovăției și condamnarea inculpaților în baza art. 42, 186 alin. (5) Cod penal, invocându-se faptul că în rezultatul aprecierii incorecte a probelor administrate la caz, instanța de apel greșit a constatat că fapta inculpaților întrunește elementele infracțiunii menționate și că prin decizia instanței de apel nu s-a dat răspuns la argumentele principale specificate în apeluri. Totodată, din recursurile declarate de către avocatul Postica Serghei în numele părților vătămate Josu Maxim și Zaiț Corneliu, se atestă că aceștia contestă hotărârile adoptate pe caz în latura civilă, deoarece nu a fost motivată soluția privind admiterea în principiu a acțiunii civile.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, constată că această instanță, la examinarea apelurilor, în partea recunoașterii vinovăției și condamnării inculpaților Pretuleac I. și Pretuleac G. în baza art. 42, 186 alin. (5) Cod penal și în partea acțiunii civile nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, la fel instanța de apel la judecarea cauzei nu a examinat-o sub toate aspectele și nu a dat răspuns la motivele esențiale invocate, în ordine de apel.

Instanța de recurs a statuat asupra acestor concluzii în urma analizei hotărârii judecătorești contestate, în raport cu motivele invocate de apelanți în prezenta speță, menționate și în recurs, unde au fost puse pentru discuție în instanța de apel, inclusiv câteva argumente principale cum ar fi:

Avocatul Holban V. în numele inculpatului Pretuleac I., a indicat că:

- fiind audiați în ședința instanței de fond, partea vătămată Josan M., martorii Zaiăț C., Armaș F. și Ostaș A. au explicat în ce circumstanțe au aflat despre dispariția automobilului Mercedes, dar nu au afirmat că, Pretuleac I. a participat la răpirea sau la furtul automobilului nominalizat. Din conținutul celor două recipise, anexate la materialele cauzei penale rezultă că, automobilul a fost restituit proprietarului în stare bună și fără de vreun defect;

- în ședința de judecată acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile care ar dovedi intenția lui Pretuleac I. de a sustrage automobilul Mercedes, ce aparține părții vătămate;

- acuzatorul de stat nu a prezentat în ședința de judecată probe, ce ar confirma intenția directă a lui Pretuleac I. la săvârșirea răpirii automobilului Mercedes;

- acțiunea civilă înaintată de partea vătămată (civilă) este neîntemeiată, întrucât la urmărirea penală Josan M. nu a avut pretenții materiale, automobilul i-a fost restituit în stare bună, fără defecte, despre ce mărturisesc cele două recipise anexate la dosar;

- calificarea infracțiunii incriminate lui Pretuleac I. nu este concretă și clară;

- sentința contestată nu este motivată, întrucât probele cercetate în ședința de judecată nu confirmă vinovăția lui Pretuleac I.

Inculpatul Pretuleac I., care a declarat că, instanța de judecată nu a luat în considerație argumentele sale, declarațiile părții vătămate, expertizele legale, faptul că nu s-a eschivat. Sentința este bazată pe presupuneri, fără fapte reale și concrete.

Avocatul Nemerenco V. în numele inculpatului Pretuleac G., care a indicat că:

- pe capătul de acuzare privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, partea acuzării nu a prezentat nici o probă ce ar confirma intenția inculpatului de a sustrage (însuși) automobilul de model Xxxxx;

- pentru a dovedi existența intenției de sustragere a automobilului, urmau a fi prezentate probe prin care s-ar fi demonstrat că inculpatul a întreprins careva acțiuni îndreptate spre însușirea bunului, ca exemplu: tentative de înstrăinare a bunului, de dezasamblare, reutilare, ascundere, depozitare ș.a.;

- prin probele administrate s-a dovedit faptul că, inculpatul a intrat ilegal în posesia automobilului, care ulterior a fost abandonat. Mai mult ca atât, în cadrul audierii inculpatul, Pretuleac I., a declarat că, a anunțat telefonic partea vătămată despre locul unde a fost abandonat automobilul, fapt care nu a fost negat de partea vătămată, Josan M.;

- nu a fost probată latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal și anume intenția de însușire a bunului, iar acțiunile inculpatului urmau a fi recalificate în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal;

- concluzia instanței de judecată, precum că, în ședința de judecată cu certitudine s-a dovedit vinovăția lui Pretuleac G. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42, 186 alin. (5) Cod penal, este una bazată pe presupuneri și care contravine prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

Avocatul Postica S. în numele părților vătămate Zaiăț C. și Josan M., care a menționat:

- soluția de a admite în principiu acțiunea civilă, este neîntemeiată și nemotivată, or prima instanță a comis erori de drept și de fapt;

- instanța de fond nu a motivat soluția privind admiterea în principiu a acțiunii civile, or acțiunea civilă înaintată este întemeiată și motivată, mai mult ca atât Pretuleac G. a recunoscut că, a furat 1400 lei, adică a recunoscut acțiunea civilă.

În opinia Colegiului penal lărgit, argumentele enunțate mai sus constituie fondul apelului și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea apelanților, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

Însă, instanța de apel a respins ca fiind nefondate apelurile declarate și a menținut sentința.

Așa cum se observă din partea descriptivă a deciziei atacate, au fost indicate motivele expuse mai sus, ulterior fiind redat conținutul declarațiilor inculpaților, a părților vătămate și a martorilor, fiind menționate și probele scrise ce au fost verificate în instanța de apel, considerând în cele din urmă că vina inculpaților în cele incriminate este confirmată.

Însă instanța ierarhic inferioară nu s-a expus asupra motivelor esențiale menționate mai sus, fără o fi făcută o analiză sau o argumentare din care considerente alegațiile nominalizate sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, limitându-se cu expunerea unor fraze generale, dintre care și: „Prin aprecierea obiectivă a materialului probatoriu, instanța de apel a reținut că fapta comisă de către Pretuleac I. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 42, 186 alin. (5) din Codul penal, iar fapta comisă de către Pretuleac G. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. ... 42, 186 alin. (5) din Codul penal, confirmată prin declarațiile părților vătămate, Josan M., Zaiț C. care coroborează cu declarațiile martorilor, Armaș F., Ostaș A., aceștia declarând că automobilul de model Mercedes cu numerele de înmatriculare XXXXX a fost sustras pe str. Xxxxx din curtea magazinului SRL „Room Group Cons, ...”, fără a se expune asupra principalelor motive invocate în apeluri referitor la intenția lui Pretuleac I. și Pretuleac G. de a sustrage automobilul de model Xxxxx, dacă inculpații au întreprins careva acțiuni îndreptate spre însușirea bunului, dacă a existat scopul de cupiditate, dacă inculpații au încercat să-l vândă, astfel nu este dezbătută versiunea apărării dacă inculpații au răpit automobilul sau l-au sustras.

Totodată, instanța de apel nu s-a expus motivat nici asupra argumentelor avocatului Postica S. în numele părților vătămate Zaiț C. și Josan M., cu privire la acțiunile civile înaintate, astfel această instanță descrie normele din Codul de procedură penală cu privire la soluționarea acțiunii civile, însă nu se expune asupra argumentelor apelurilor și nu motivează menținerea sentinței prin care au fost admise în principiu acțiunile civile, urmând a fi examinate în procedura civilă generală.

Astfel, instanțele de fond nu s-au expus asupra celor mai importante chestiuni, ținând cont de totalitatea probelor administrate în cauză dintre care: recipisele prin care automobilul de model Xxxxx a fost primit de către inspectorul principal Ciciac V., ulterior de către partea vătămată Josan M. (f.d. 31, 35 v. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.05.2018 (f.d.32 v. I), prin care se atestă că, automobilul

de model Xxxxx, se află în stare bună, remorca din spate, la fel se află în stare bună; informația și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 mai 2018 (f.d. 26 - 29 v. I), din care rezultă că automobilul anunțat în căutare de model Xxxxx, a fost găsit abandonat pe drum între satul Besgioz și or. Cedâr Lunga; acțiunea civilă înaintată de către avocatul Postica S. în numele părții vătămate Josu M., prin care solicită, inclusiv încasarea din contul inculpaților a prejudiciului material în sumă de 26 770 lei, din motiv că Pretuleac G. și Pretuleac I. au produs numeroase deteriorări la automobil și anume a fost deteriorată capota motor, aripa față, cutia de viteză, roată; declarațiile martorilor, dintre care nici unul nu a menționat că, inculpații au încercat să înstrăineze automobilul.

Din textul deciziei, Colegiul penal lărgit constată că argumentele reflectate în apel au rămas fără răspuns în partea motivatoare a hotărârii instanței de apel. În opinia Colegiului penal lărgit, argumentele enunțate mai sus constituie fondul apelului și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea apelanților, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit considerentelor CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznețov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

Deci, Colegiul penal lărgit notează, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărârea sa asupra motivelor decisive invocate de apelant și nu este suficient doar de a se expune prin fraze generale, dar și a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărâri, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Așadar, în decizie, instanța de apel urmează să analizeze argumentele importante invocate de apelanți și menționate mai sus, motivându-și temeiurile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecăruia din aceste motive invocate de apelanți. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată parțial, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cer prevederile art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, în opinia Colegiului penal, instanța de apel nu a verificat toate aspectele învinuirii aduse inculpaților în baza art. 42, 186 alin. (5) Cod penal, iar probele nu au fost minuțios analizate, astfel încât instanța de judecată să facă concluzii certe asupra chestiunilor importante pentru cauză și anume: dacă inculpații au avut intenția de a sustrage automobilul de model Xxxxx, dacă inculpații au întreprins careva acțiuni îndreptate spre însușirea bunului, dacă a existat scopul de cupiditate, dacă au răpit

automobilul sau l-au sustras, în ce stare a fost primit automobilul de către partea vătămată Josu M., reieșind din recipisa și procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.05.2018 și dacă sunt întemeiate pretențiile acestuia privind încasarea prejudiciului material în sumă de 26 770 lei. Așadar, instanța de apel, urma să verifice toate momentele, să analizeze vigilent elementele infracțiunii prevăzute de art. 42, 186 alin. (5) Cod penal, ce a fost imputată inculpaților prin rechizitoriu, adică urma să verifice atent încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, în cazul în care se ajunge la concluzia despre vinovăția acestora, ceea ce nu s-a realizat în deplină măsură la judecarea cauzei în ordine de apel.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat răspuns alegațiilor de bază invocate de către apelanți, care în opinia lor au importanță în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauză urmează a fi casată parțial, în partea condamnării inculpaților în baza art. 42, 186 alin. (5) Cod penal, aplicării prevederilor art. 84 Cod penal în privința inculpatului Pretuleac Grigore și în latura civilă, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în instanța de apel, într-un nou complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă **obligatoriu** de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel pe capătul de învinuire a inculpaților în baza art. art. 42, 186 alin. (5) Cod penal și asupra acțiunilor civile, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpaților pe acest capăt de acuzare, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpaților pe acest capăt de învinuire, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Totodată, Pretuleac G. nu contestă soluția instanței de apel privind condamnarea în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, din care considerent Colegiul penal lărgit nu se va expune referitor la acest aspect, soluția instanței de apel pe acest capăt de acuzare, fiind legală și întemeiată.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de către inculpatul Pretuleac Ion și avocatul acestuia Gorea Tatiana, de către avocatul Postica Serghei în numele părții vătămate Josu Maxim, de către avocatul Postica Serghei în numele părții vătămate Zaiț Corneliu, de către inculpatul Pretuleac Grigore, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, în partea condamnării inculpaților în baza art. 42, 186 alin. (5) Cod penal, aplicării prevederilor art. 84 Cod penal în privința inculpatului Pretuleac Grigore și în latura civilă, în cauza penală în privința lui **Pretuleac Grigore Xxxxx** și **Pretuleac Ion Xxxxx**, și se dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei atacate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac, în partea rejudecării cauzei, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 29 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor